

F. t. I. vedr. en rejsegarantifond

de hjemmel i lovens § 13 til at kræve yderligere nøgletal, regnskabsoplysninger og budgetter.

Viser en konkrete analyse, at en rejsearrangør/formidler har et utilstrækkeligt økonomisk fundament, eller hvis det skønnes, at en nystartet virksomhed vil have et utilstrækkeligt kapitalgrundlag i forhold til den planlagte drift, har fonden mulighed for at kræve, at rejsearrangøren/formidleren stiller en forhøjet garanti.

Såfremt fonden finder, at rejsearrangørens/formidlerens økonomiske grundlag er usikkert, men ikke at der er tilstrækkelig risiko til at kræve en forhøjet garantistillelse, vil fonden som hidtil i stedet kunne vælge at følge firmaets økonomi mere indgående og fx stille krav om kvartalsmæssig indberetning af nøgletal i medfør af lovens § 13.

De nærmere regler for indberetningen af nøgletalene vil blive fastsat af økonomi- og erhvervsministeren.

Til nr. 8

Rejsegarantifonden er som en privat, selvejende institution ikke omfattet af forvaltningslovens regler, og dermed heller ikke underlagt denne lovs tavshedspligt. Da fonden i medfør af den foreslåede § 12 a og den nugældende § 13, kan modtage særdeles følsomme oplysninger, idet den vil kunne kræve at få alle rejsearrangørens økonomiske forhold blotlagt, foreslås det, at der indføres en tavshedspligt for fonden, herunder medlemmer af fondens bestyrelse og fondens ansatte.

Tavshedspligten efter denne lov skal fortolkes i overensstemmelse med de principper, der gælder for den tavshedspligt, som offentlige myndigheder er underlagt. Overtrædelse af tavshedspligten foreslås strafbelagt i lovforslagets nr. 14.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring sikrer fonden den samme sanktionsmulighed i tilfælde, hvor en rejsearrangør ikke indberetter sine nøgletal, som i tilfælde, hvor en rejsearrangør ikke giver fonden oplysninger og/eller dokumentation, som fonden har forlangt i medfør af §§ 13 og 22, stk. 3.

Til nr. 10

Rejsegarantifonden har i dag mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse, såfremt der er tale om en "genganger", d.v.s. en rejsearrangør/formidler, der tidligere har påført fonden tab ved at gå konkurs, og hvor der skønnes at være særlig risiko for, at fonden igen vil lide tab. Ligeledes kan fonden kræve forhøjet

garantistillelse af en rejsearrangør/formidler, der forøger fondens risiko ved at benytte forudbetalingsvilkår, der væsentligt afviger fra, hvad der er praksis for et rejsearrangement af den pågældende art.

Sammen med indførelse af det målrettede tilsyn, som beskrevet under nr. 7, foreslås det, at fondens mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse udvides til fremover at gælde alle rejsearrangører/formidlere, som fonden efter en konkret økonomisk analyse skønner, at ville udgøre en forøget økonomisk risiko for fonden.

Der skønnes derfor ikke fremover at være behov for at opretholde den nuværende § 19.

Lovforslaget indebærer som nævnt, at den mulighed for at kræve forhøjet garantistillelse, som fonden allerede i dag har, når en "genganger" driver sin virksomhed på en måde, der giver fonden en særlig risiko for tab, udvides til at gælde alle rejsearrangører/formidlere, der driver virksomhed på et uforsvarlig økonomisk grundlag. I lighed med hvad der gælder efter den nuværende § 19, stk. 1 og 2, skal dette ske på baggrund af et skøn, der er baseret på en analyse af rejsearrangørens/formidlerens økonomi.

Et element i den økonomiske analyse vil være om rejsearrangørens/formidlerens økonomiske nøgletal afviger negativt fra de indikatorer, der er beskrevet under nr. 7, men der vil ikke være tale om, at nøgletal, der ligger under de angivne værdier, automatisk vil udløse et krav om forhøjet garantistillelse.

Fondens beslutning om at kræve forhøjet garantistillelse skal således bygge på en samlet og konkret analyse af rejsearrangørens/formidlerens økonomiske forhold sammenholdt med en høring af virksomhedens ledelse med henblik på at få afklaret, om det negative driftsforløb er af forbigående karakter eller ej, og/eller om rejsearrangøren/formidleren har yderligere muligheder for at rejse kapital.

Den forhøjede garanti fastsættes konkret af fonden i forhold til den skønnede forøgede risiko, men skal som udgangspunkt sammen med den almindelige garanti dække kundernes forudbetalinger og forventede omkostninger til hjemtransport. Fondens vil således have mulighed for at kræve en ekstra garanti af betydelig størrelse, hvis den skønner, at risikoen er tilsvarende forøget. Fondens vil dog ikke kunne kræve en forhøjet garanti, der skønnes at ville overstige dens samlede tab ved rejsearrangørens konkurs.

Rejsegarantifonden skal i forbindelse med et krav om forhøjet garantistillelse sikre en partshøring, og fondens beslutning om at kræve forhøjet garantistillelse skal være begrundet.